

श्री सप्तशती रहस्य त्रयं

अस्य श्री सप्तशती रहस्य त्रयस्य | नारायण ऋषि रनुष्टुप्छन्दः |
महाकाली महालक्ष्मी महासरस्वत्यो देवता | यथोक्त फलावाप्त्यर्थं जपे विनियोगः ॥

राजोवाच

भगवन्नवतारा मे चण्डिकाया स्त्वयोदिताः |
एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मन् प्रधानं वक्तुं महसि ॥ १ ॥
आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन च द्विज |
विधिना ब्रूहि सकलं यथावत्प्रणा तस्य मे ॥ २ ॥

ऋषि रुवाच

इदं रहस्यं परममनाख्येयं प्रचक्षते |
भक्तोसीति न मे किञ्चित्तवावाच्यं नराधिप ॥ ३ ॥

सर्वस्याद्या महालक्ष्मी स्त्रिगुणा परमेश्वरी |
लक्ष्या लक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य कृत्स्नं व्यवस्थिता ॥ ४ ॥

मातुलुङ्गं गदां खेटं पानपात्रं च बिभ्रती |
नागं लिङ्गं च योनिं च बिभ्रती नृप मूर्धनि ॥ ५ ॥

तप्तकाञ्चन वर्णाभा तप्तकाञ्चन भूषणा |
शून्यं तदखिलं स्वेन पूरयामास तेजसा ॥ ६ ॥

शून्यं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी |
बभार परमं रूपं तमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥

सा भिन्नाञ्जन संकाशा दंष्ट्राङ्कित वरानना ।
विशाल लोचना नारी बभूव तनुमध्यमा ॥ ८ ॥

खड्ग पात्रशिरःखेटैरलंकृत चतुर्भुजा ।
कबन्धहारं शिरसा बिभाणा हि शिरःस्त्रजम ॥ ९ ॥

सा प्रोवाच महालक्ष्मीं तामसी प्रमदोत्तमा ।
नाम कर्म च मे मातर्देहि तुभ्यं नमो नमः ॥ १० ॥

तां प्रोवाच महालक्ष्मीस्तामसीं प्रमदोत्तमाम् ।
ददामि तव नामानि यानि कर्माणि तानि ते ॥ ११ ॥

महामाया महाकाली महामारी क्षुधा तृषा ।
निद्रा तृष्णा चैकवीरा कालरात्रिर्दुरत्यया ॥ १२ ॥

इमानि तव नामानि प्रतिपाद्यानि कर्मभिः ।
एभिः कर्माणि ते ज्ञात्वा योधीते सोश्रुते सुखम् ॥ १३ ॥

तामित्युक्त्वा महालक्ष्मीः स्वरूपमपरं नृप ।
सत्त्वाख्येनाति शुद्धेन गुणेनेन्दुप्रभं दधौ ॥ १४ ॥

अक्षमालाङ्कुश धरा वीणापुस्तक धारिणी ।
सा बभूव वरा नारी नामान्यस्यै च सा ददौ ॥ १५ ॥

महाविद्या महावाणी भारती वाक् सरस्वती ।
आर्या ब्राह्मी कामधेनु वेदगर्भा च धीश्वरी ॥ १६ ॥

अथोवाच महालक्ष्मीं महाकालीं सरस्वतीम् ।
युवां जनयतां देव्यौ मिथुने स्वानुरूपतः ॥ १७ ॥

इत्युक्त्वा ते महालक्ष्मीः ससर्ज मिथुनं स्वयम् ।
हिरण्यगभरै रुचिरौ स्त्रीपुंसौ कमलासनौ ॥ १८ ॥

ब्रह्मन् विधे विरिञ्चेति धातरित्याह तं नरम् ।
श्रीः पद्मे कमले लक्ष्मीत्याह माता च तां स्त्रियम् ॥ १९ ॥

महाकाली भारती च मिथुने सृजतः सह ।
एतयोरपि रूपाणि नामानि च वदामि ते ॥ २० ॥

नीलकण्ठं रक्त बाहुं श्वेताङ्गं चन्द्रशेखरम् ।
जनयामास पुरुषं महाकाली सितां स्त्रियम् ॥ २१ ॥

स रुद्रः शंकरः स्थाणुः कपर्दी च त्रिलोचनः ।
त्रयी विद्या कामधेनुः सा स्त्री भाषाक्षरा स्वरा ॥ २२ ॥

सरस्वती स्त्रियं गौरीं कृष्णं च पुरुषं नृप ।
नयामास नामानि तयोरपि वदामि ते ॥ २३ ॥

विष्णुः कृष्णो हृषीकेशो वासुदेवो जनार्दनः ।
उमा गौरी सती चण्डी सुन्दरी सुभगा शिवा ॥ २४ ॥

एवं युवतयः सद्यः पुरुषत्वं प्रपेदिरे ।
चक्षुष्मन्तो नु पश्यन्ति नेतरेऽतद्विदो जनाः ॥ २५ ॥

ब्रह्मणे प्रददौ पत्नीं महालक्ष्मीं नृप त्रयीम् ।
रुद्राय गौरीं वरदां वासुदेवाय च श्रियम् ॥ २६ ॥

स्वरया सह सम्भूय विरिञ्चोण्डमजीजनत् ।
बिभेद भगवान् रुद्रस्तद् गौर्या सह वीर्यवान् ॥ २७ ॥

अण्डमध्ये प्रधानादि कार्यजातमभून्नृप ।
महाभूतात्मकं सर्व जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ २८ ॥

पुपोष पालयामास तल्लक्ष्म्या सह केशवः ।
संजहार जगत्सर्व सह गौर्या महेश्वरः ॥ २९ ॥

महालक्ष्मीर्महाराज सर्वसत्त्वमयीश्वरी ।
निराकारा च साकारा सैव नानाभिधानभृत् ॥ ३० ॥

नामान्तरैर्निरूप्यैषा नामन नान्येन केनचित् ॥ ३१ ॥

इति श्री सप्तशती रहस्य त्रयं सम्पूर्णं

